

‘Ik ben niet negatief over rozen, maar’

Rozenkweker Marcel Verdijk gaat door met rozen, maar wil wel iets veranderd zien in de sector

De uitspraak komt een aantal keren als een soort mantra terug in het twee uur durende interview: ‘Ik ben niet negatief over rozen, maar er moeten wel bepaalde zaken veranderen.’ Als belangrijkste bedreigingen ziet Verdijk met name de slechte beschikbaarheid van arbeid en het steeds kleiner wordende middenpakket.

Auteur: Hein van Iersel

Ik leerde vroeger: *maar* is eigenlijk een ander woord voor *nee*. Dus als Verdijk zegt: ‘Ik ben niet negatief, maar ...’ bedoelt hij eigenlijk dat hij op zijn hoogst gematigd positief is. Verdijk komt uit een agrarische familie; hij woont op de boerderij waar zijn ouders een melkveebedrijf hadden. Hij heeft dus een agrarisch hart en een agrarische achtergrond, maar gaf de voorkeur aan een carrière als boomkweker boven die van melkveehouder. Dat het rozen zijn geworden, is vooral toeval. Als jong mannetje deed hij vakantiewerk bij inmiddels collega-rozen-

kweker Gerard Tonnissen. Verdijk is hem nog altijd dankbaar dat hij bij hem het vak heeft geleerd. In 2005 begon de nu 42-jarige Verdijk helemaal voor zichzelf.

Aan het erf ...

Het is een oude wijsheid: aan het erf herkent men de boer. Als dat gezegde klopt, is Verdijk van buitengewone klasse. Op zijn erf en in de moderne nieuwe damwandschuur staat werkelijk niets verkeerd. Zelfs de John Deere-tractor van zijn twee zonen van drie en vijf jaar

Dit interview is gehouden voor de uitbraak van de corona crisis.

4 min. leestijd

Als de wijsheid aan het erf herkent men de boer klopt, is Verdijk van buitengewone klasse

staat strak in het gelid opgesteld. Die voorliefde voor groen en geel hebben de beide zonen van geen vreemde. Wat verderop in de schuur staan twee echte John Deere-tractoren en verder de gebruikelijke machines: een veldspuit en een snoeiwagen die in de driepunt van de tractor bevestigd kan worden, zodat de rozen op het veld gesnoeid kunnen worden. De overige machines staan in de voormalige melkveestal, even verderop.

Rozen en nog eens rozen

Verdijk kweekt rozen en verder niets meer. Concreet bestaat de productie uit drie onderdelen. Allereerst is er de productie van struikrozen. De onderstammen worden ingekocht en door Verdijk opgeplant. Deze planten worden dan nog hetzelfde jaar in juli geoculeerd en het jaar daarop als kant-en-klare struikroos verhandeld. Verdijk kweekt vooral voor andere kwekers en handelaren en is daarnaast ook lid van de Hacol. Dat is een coöperatieve Vereniging die voor kwekers de afzet verzorgt. Inmiddels kweekt Verdijk voornamelijk licentiesoorten. Later zegt hij daarover dat dit ook wel onder druk van de partners verderop in de keten is: 'Ik ben bang dat ik zonder licentiesoorten de boot ga missen.'

Naast struikrozen op een *Laxa*-onderstam produceert de kweker ook Pfänder-onderstammen voor stamrozen. Ook hiervoor koopt hij zaailingen in die hij doorkweekt tot kant-en-klare stammen die geoculeerd kunnen

worden. Een deel van de stamroosonderstammen gebruikt Verdijk voor eigen productie; een ander deel wordt afgezet bij collega-kwekers en handelaren. Voor Verdijk is die combinatie van drie producten een goede mix: 'Ik wil mijn oppervlakte terugbrengen van 3,5 naar 3 hectare; dan is het allemaal beter te behappen.'

Arbeid

Verdijk is tevreden met de mix van producten op zijn bedrijf; het past bij hem en is doorgaans goed te combineren. Dat wil niet zeggen dat er geen bedreigingen zijn. Een serieus probleem heeft Verdijk met personeel. Het is een uitdaging om steeds weer voldoende personeel te vinden tijdens arbeidspieken. In principe heeft Verdijk een eenmansbedrijf, maar tijdens piekperiodes lopen er makkelijk rond de twintig man personeel rond. Verdijk vult dat in met schooljeugd en Polen. De kweker ziet dat het steeds lastiger wordt om voor die pieken voldoende mensen beschikbaar te hebben. 'We krijgen het nog steeds elk jaar ingevuld, maar wel met de nodige inspanningen' Daarnaast is flexibele arbeid door de recente maatregelen van de overheid ook nog eens fors duurder geworden. Op dit moment heeft Verdijk gemiddeld drie keer 3,5 hectare in bewerking: 3,5 hectare afrikaantjes, dan 3,5 hectare rozen die dat jaar geoculeerd zijn of worden, en ten slotte 3,5 hectare rozen die dat jaar geoogst worden. Verdijk: 'Wij hoeven niet de grootste te zijn, maar we willen wel een goede boterham verdienen. Ik ben nog jong en kan hard

werken, maar het moet wel leuk blijven en beloond worden.

Middelen

Het tweede probleem dat Verdijk ziet ontstaan, betreft de beschikbaarheid van voldoende middelen. Er zijn weliswaar tal van middelen, maar in zijn visie worden de middelen die echt effectief ingezet kunnen worden schaarser. Een concreet voorbeeld is de teelt van Pfänder-onderstammen, vorig jaar. Het is niet echt bewezen, maar Verdijk twijfelt er niet aan dat hij daarbij bovenmatig last had van roest. Het probleem daarbij is dat dit zorgt voor aantasting van de stam, die daardoor snel afbreekt. Verdijk probeert het onder controle te houden met bijvoorbeeld koper in combinatie met chemie, maar echt werken doet dat allemaal niet. Exact was een middel dat hiervoor goed in te zetten was, maar dat is alweer enige tijd van het toneel verdwenen. Ook Tilt is een goed middel is maar ook dit middel zal het aankomend jaar ook uit het middelpakket verdwijnen.

Verdijk ziet dat ook bij andere teelten en toepassingen: het wordt steeds lastiger om goede bestrijding te organiseren. Gelukkig zijn er op dit

gebied ook lichtpuntjes. Het komende seizoen komt er een nieuw schimmelmiddel op de markt, Alibi Flora, dat hopelijk verlichting tegen roest in de teelt van Pfänder stammen. Verdijk praat hier natuurlijk over met collega's. Van twee collega's die hetzelfde product kweken onder min of meer dezelfde condities, heeft één hetzelfde probleem, maar de andere totaal niet.

Delen is vermenigvuldigen

De rozenteelt is met ongeveer 340 hectare een van de kleinste teelten van de boomkwekerij. Dat wil ook zeggen dat het steeds lastiger wordt om kennis op te bouwen en aan belangenbehartiging te doen. Verdijk is lid van LTO en vindt dat belangrijk, omdat deze organisatie een lobby kan organiseren om middelen beschikbaar te stellen. Van de cultuurgroepen voor rozen is Verdijk dan weer geen lid. Verdijk: 'Jammer dat de kleinste teelt binnen de boomkwekerij de krachten niet kan bundelen. Een aparte cultuurgroep betekent ook weer extra kosten. Maar verder geldt: je kunt het niet alleen; een probleem als roest bespreek ik uitgebreid in mijn studiegroep. Daarbij is het gezegde van toepassing: als je niet deelt, zul je ook niets terugontvangen.'

'Als je niet deelt, zul je ook niets terugontvangen'

Be social

Scan of ga naar:

www.boom-in-business.nl/article/33004/ik-ben-niet-negatief-over-rozen-maar-....

'Ik wil het areaal terugbrengen van 3,5 naar 3 hectare; dan is het beter te behappen'

Marcel Verdijk

Rozenkwekerij
Marcel Verdijk

